

L'OCB anuncia mobilitzacions pel català

Antoni Mir, president de l'Obra Cultural Balear (OCB), va anunciar en conferència de premsa tot un seguit d'actuacions per mostrar el rebuig social a les diverses mesures del Govern balear en contra de la normalització lingüística.

En la convocatòria de la conferència de premsa que l'OCB va passar als mitjans de comunicació es deixava ben clara la resposta de l'Obra Cultural Balear a l'actuació lingüística a Balears del Govern del PP: "Accions de l'OCB contra la anormalització lingüística actual." Així doncs, Antoni Mir, president de l'entitat cultural, considera un procés "d'anormalització" allò mateix que el president Jaume Matas anomena "un procés d'alliberament de la pressió ofegadora" del catalanisme.

Els eixos de denúncia de l'OCB són tres: "La injusta rebaixa dels pressupostos de Normalització Lingüística i Cultural, el regressiu decret de català per als funcionaris i el projecte de l'ens de ràdio i televisió autonòmica." Aquests tres punts en concret, més tot el discurs general sobre la llengua que està duent a terme l'actual Govern del PP, porta Mir a qualificar la situació que viu Balears com una vertadera "campanya o procés d'anormalització lingüística".

Resposta triple. L'estratègia opositora que l'OCB vol impulsar es desplegarà, ara per ara, en tres àmbits.

Primer, en la lluita jurídica. En concret, contra el decret de català per als funcionaris recentment aprovat per l'executiu de Jaume Matas, que ja es va recórrer judicialment el passat 11 de novembre. El recurs presenta una doble oposició. D'u-

na banda, contra l'exclusió del català als funcionaris majors de cinquanta anys, que, segons l'OCB, "no té cobertura jurídica", i, de l'altra, contra tots els nivells d'exigència del català que s'hi preveuen, els quals, a parer del president d'OCB, "contradiuen l'Estatut d'Autonomia i la llei de normalització lingüística", en el sentit que van en direcció contrària a la promoció del català com a llengua de l'administració que tot l'ordenament jurídic actual preveu.

Una altra font d'oposició consisteix a desplegar una intensa pressió política i institucional perquè els partits opositors esmenin els pressupostos del Govern. Aquests preveuen una reducció mitjana del 33% de les partides de normalització lingüística (en alguns casos, com ara ajuts i subvencions a publicacions en català, de fins a quasi el 70%). La dràstica disminució que l'executiu del PP promociona deixa els diners destinats a la promoció del català a Balears en una quantitat comparable, segons Mir, "a una almoina que difícilment podrà complir els objectius que marca la llei".

En tercer lloc, l'OCB, juntament amb l'entitat germana Voltor, presidida per Ferran Gomila, impulsarà immediatament una campanya social a favor "d'una televisió autonòmica de tots, en català i de qualitat", objectius que, segons el president de l'OCB, el projecte anunciat pel Govern no preveu en cap moment. De fet, com ja és prou conegut, la futura

televisió balear no serà només en català, sinó bilingüe, tal com ha anunciat en repetides ocasions la vicepresidenta de l'executiu conservador, Rosa Estaràs.

Més enllà de les accions concretes citades, el president de l'Obra Cultural Balear es mostra preocupat també pel missatge social que el Govern balear estén sobre el català. "La idea que transmet és que la formació, la llengua i la cultura no importen, només importa el benefici directe, l'economicisme més pobre." En aquest sentit, les accions de l'executiu destil·len, diu Mir, un arraconament social del català a les Illes perquè, a més –i per exemple–, no sols no s'incrementen sinó que es redueixen "els mínims" que el Pacte de Progrés havia instaurat per facilitar la integració "dels nous", de manera que ara, entre la minva de recursos econòmics i el missatge que llança el Govern, la integració costarà molt més.

En aquest context, tot fa pensar que els pròxims mesos es viurà, a Balears, una situació prou tensa pel que fa al tema lingüístic. Cal recordar també que l'OCB organitza, des del 1995 i cada mes de maig, la Diada per la Llengua i l'Autogovern. És previsible que, al marge d'actuacions prèvies, la del 2004 sigui molt important, perquè pot ser una ocasió per mostrar el rebuig social a aquest procés d'"anormalització lingüística".

TV3, en perill? L'executiu de Jaume Matas ja ha anunciat el tancament de Som Ràdio. La ràdio que el Pacte de Progrés va posar en marxa, des de la Conselleria d'Educació i Cultura dirigida per Damià Pons (PSM), durant la passada legislatura, com a referent per a un futur model audiovisual propi en català. La resposta del PSM no s'ha fet esperar: "Una nova agressió del Govern contra la normalització lingüística." En termes semblants s'han expressat els Joves de Mallorca per la Llengua i l'Obra Cultural Balear. El tancament, dut a terme adduint raons jurídiques (per la inexistència d'atorgament de freqüència legal), és, a la pràctica, una mostra més del model audiovisual que impulsa el PP des del Govern. Sens dubte, tampoc aquesta no és una acció aïllada en el marc audiovisual.

La Televisió de Calvià, posada en funcionament durant l'anterior mandat de

JOAN CELIÀ

Dalt, Antoni Mir, president de l'Obra Cultural Balear. A sota, una les diades per la llengua que organitza aquesta entitat cada mes de maig. Enguany serà més reivindicativa que mai.

l'Ajuntament, quan governava el PSIB-PSOE, ja és bilingüe, mentre que abans era exclusivament en català.

En aquest context, la futura televisió autonòmica, bilingüe, serà sens dubte el "buc insigne" del model audiovisual de Jaume Matas. De la mateixa manera, en ambients nacionalistes i catalanistes hi ha extrema preocupació pel que pot passar amb la recepció de TV3. I, de fet, no és un temor gratuït. Fa quinze dies, ERC ja va mostrar públicament la seva sospita que la televisió autonòmica podria ser usada com a ariet contra TV3 a Balears. Bàsicament, perquè l'executiu popular vol "alliberar" el cos social de "l'ofegant pressió" catalanista, objectiu per al qual

la futura televisió pot ser un instrument estratègic bàsic. Una televisió que ja té cobertura legal prevista (de fet, la tindrà a partir de la llei d'acompanyament dels pressupostos 2004, és a dir, el pròxim 1 de gener), i que, per tant, serà l'única autonòmica que tindrà prioritat per ocupar la freqüència. Ni TV3 ni Canal 9 tenen aquesta cobertura, i mentre que amb Canal 9 hi ha possibilitats fermes d'entesa –per interès polític i ideològic–, amb TV3 la cosa està més magra. De fet, és pura suposició, però a les Illes Balears el temor és real. I el precedent de Som Ràdio l'alimenta.

Miquel Payeras